

Lauda cuceritorului

Mateiu Ion Caragiale

O! tu, care-ai mânat barbare gloate
Ca să sfărâmi împărății bătrâne
Și-ai câștigat izbânzi nenumărate;

Tu, ce-n trufia inimii păgâne
Ai pângărit rîzând altare sfinte
Și-ai ars cetăți, ai fost măreț, stăpâne,

Când jefuind regeștile morminte
Zdrobitei hârci îi ai răpit cununa,
Și oaselor bogatele veșminte;

O! negre Domn, care-ai stârnit furtuna
De năvăliri, de-ai zguduit pămîntul,
Dacă-al tău nume îl săpase runa

Cea tainică pentr-a-ți slăvi avântul,
L-a șters neîmpăcată-apoi uitarea,
Precum ți-a spulberat cenușa vîntul.

Povestea ta pierdută e-n vâltoarea,
De ani supuși ce vremea-a spulberat,
Dar umbra ta le mohorăște zarea,

Că-nalt răsari, cumplit, neîndurat,
Cuprins de flăcări pe căzânde turle,
Cu pieptul gol luptând însângerat,

Beat de măcel. Asurzitoare surle
Cu spijele se întreceau turbate,
Și-ades făceai îngrozitor să urle

De buciumări pădurile carpate,
Vînând călare zimbrul și vierul
Și săgetând jivine-însăimântate.

În sumbri nori ce trec încomând cerul
În zori, goniți de aspra vijelie,
Le mai zăresc cum fug mugind de fierul

Ucigător. Zburau cu veselie
Deasupra-ți corbii, și de-atâta sânge
Răsar și astăzi roșii flori din glie.

POEZII ONLINE

Dar, îndelung nu ți-a fost dat a-nfrânge
Pe-aceea ce pândise rânjitoare,
La sânu-i rece să te poată strânge,

Și ai pierit, trădat într-o strâmtoare.
Amar te-a plâns, pletoasa seminție
Ea, ce pe-o culme-într-un apus de soare,

Urlând, te-a ars cu-ntreaga-ți avuție,
Cu-ai tăi sirepi, cu roabele iubite,
Ce desfătau posaca ta beție.

*

Sunt seri, spre toamnă,-adânci și strălucite
Ce, luminându-mi negura-amintirii,
Trezesc în mine suflete-adormite

De mult, încât cad pradă amăgirii
Când cerul pârăguit la zări cuprinde
Purpura toată, și toți trandafirii,

Și-n sânge scaldă para ce-l aprinde
De vii văpăi - privind atunci amurgul,
Un dor păgân sălbatic mă încinde, -

Și văd, stăpâne, cum îți arde rugul.1912